

Een fundamentele verandering van onze samenleving is noodzakelijk. Doorgaan op de ingeslagen neoliberale weg van privatisering en ongeremde economische groei leidt tot diepe sociale ongelijkheid en een onherstelbare schade aan het milieu.

In een geavanceerde kapitalistische economie bepaalt een kleine minderheid, gesteund door een uitgebreid maatschappelijk en sociaal netwerk, de politieke en publieke opinie. Ondanks de illusie van keuze- en verscheidenheid aan media is de boodschap opmerkelijk uniform. Er is sprake van een dominante neoliberale maatschappijvisie. In grote lijnen doet men het voorkomen dat het kapitalisme, ondanks zijn problemen, de beste maatschappijvisie is. Het kapitalisme is immers gebaseerd op de menselijke natuur die bestaat uit hebzucht en het alleen voor zichzelf willen opkomen.

Maar ondanks de mythe van de onoverwinnelijkheid heeft de geschiedenis aangetoond dat het kapitalisme niet kan bestaan zonder weerstand, protest en opstand.

Voor degenen die de samenleving fundamenteel willen veranderen en zeggen: "Zo kunnen we niet verder gaan," is de vraag, "waarom socialisme?" uiterst actueel.

Dat is geen academische vraag. Socialisme is het antwoord op de vraag: Welke weg moeten wij gaan? Hoe kunnen wij de wereld veranderen? Met socialisme, bedoelen wij het doel van onze strijd: een wereld vrij van uitbuiting, racisme, oorlog en onderdrukking, een klasseloze samenleving. Het is de geplande vreedzame samenleving waarnaar Albert Einstein in 1949 verwees in zijn essay getiteld "waarom socialisme?". Met socialisme, bedoelen wij ook de menselijke inspanningen voor de bouw van die maatschappij, met inbegrip van de ervaringen uit het verleden.

Met socialisme bedoelen wij ook de strijd en inspanningen met als doel een klasseloze samenleving te bereiken. In het kapitalistische systeem is er sprake van een heersende klasse die van de uitbuiting profiteert. Deze heersende klasse zal niet zonder slag of stoot de macht uit handen geven.

Is socialisme hetzelfde als communisme?

Marx en Lenin onderscheiden het socialisme van het communisme. Het socialisme is een voorfase naar de klasseloze (communistische) samenleving. Beide stromingen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Via de socialistische samenleving wordt, na een nog niet vastgestelde periode, een klasseloze (communistische) samenleving bereikt.

Waarom nu?

Het socialisme is geen nieuwe stroming. In 1848 publiceerden Karl Marx en Friedrich Engels het Communistisch Manifest. Anno 2016 zijn dat Manifest en de daaropvolgende analyses van Karl Marx actueler dan ooit.

Het wereldkapitalisme verkeert opnieuw in een diepgaande crisis, die veroorzaakt wordt door de aard van het kapitalistische systeem. De gevolgen van de crisis worden gevoeld over vrijwel de gehele wereld. De economische crisis van het systeem dwingt het systeem tot imperialistische handelingen in combinatie met het voeren van oorlog. De spanningen zijn voelbaar. Na de val van de Sovjet-Unie (in 1991) werd de wereld geconfronteerd met een ongekend aantal conflicten en oorlogen. Het kapitalisme biedt een mix van depressie en oorlog, met als uiteindelijke eindvraag: barbarij of revolutie.

Het Communistisch Manifest werd ruim 160 jaar geleden geschreven in een andere periode van de klassenstrijd en met andere referenties. Anno 2016 blijft het Manifest een uiterst dynamisch en actueel document in handen van veranderingsgezinde mensen die streven naar socialisme, vrede en echte vrijheid.

"Werknemers van de wereld verenigt u, u hebt niets te verliezen behalve uw kettingen,". Dat was de dringende oproep voor de internationale werknemersklasse. Solidariteit was noodzakelijk op een moment dat de Europese heersende klasse de opkomende werkende klasse als kanonnenvoer inzetten in hun roofzuchtige oorlogen van nationalistische expansie.

Werknemers werden eindeloos de oorlog in gedreven om andere werknemers te doden. De nationalistische rivaliteit tussen kapitalisten leidden tot twee wereldoorlogen. Het afwijzen van het burgerlijke nationalisme was niet alleen het antwoord van de werknemers op de kapitalistische barbaarsheid. Het bood ook de enige hoop voor een betere wereld vrij van de eindeloze oorlogen.

Internationale (werknemers) solidariteit - dat blijft het fundament waarop het socialisme kan groeien en ontwikkelen.